

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Nu gaff min JEsus gode Nat

Citation: Kingo, Thomas: "Nu gaff min JEsus gode Nat", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 495. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid116156.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

En Anden Under dend Melodie. Nu lader os hans Legem begrave, etc.

NU gaff min JEsus gode Nat, Hans jammer er nu Ende plat, Leveret er hans dyre Siæl, I Faders Haand, og lever vel.

[2] I Creature hvo I er', Beklager dette fiern og nær, At Gud paa Korset er nu død, Udgaff for os sit Blood saa rød.

[3] Forhenget revnede og brast, Ald Jorden beved hart og fast; De Bierge sprunge op og ned, Affgrunden saaes der klarlig ved.

[4] Kulsort var Lufft og Himmel ald, Aff Fieldet hørdtes mangt et Fald, De Dødes Graver lugtes op, Til Live fik saa mangan Krop.

[5] Slig Følge JEsus haffde med, Der hand i Graven lagdes ned; Dend Ærens || Første gild og giev, Med Følge slig begravnen blev.

[6] De Qvinder stode langt der fra, Saa langlig saae til hannem da, Saa gierne vilde, kunde ey, At hielpe komme nogen Vey.

[7] Omsider vover sig en Mand, En Raadmand Joseph heder hand, Som elskte JEsu og var from, Var ikke med i JEsu Dom.

[8] Hand tager sig saa kiek et Mood, Gaar ind ret for Pilati Food, Sin døde Ven begiærer hand, Pilatus det ey negte kand.

[9] End kom og Nikodemus til, Hand JEsu Legem salve vil, Og førde reene Klæder med, Sampt Balsam efter gammel sed.

[10] Der JEsus nu alt salvet var, De hannem strax i Graven bar, Udi en Hawe vel var kiend, Hin rige Joseph aatte dend.

[11] Hand som os vækker op aff Jord, Blev indelugt med steen saa stor. Men tænk enhver, dig er bered En Grav, som er din Hvilested.

[12] Hvad trodtzer dog dend arme støv, Som Døden fadder som et Løv, Prang ey og || gjør for stoort der af, I Dag frisk, Morgen lagt i Graff.
496

[13] Om Kroppen uden Salve sterk, Nedlegges; du dog dette merk, Og stedse det i Tanke haff, At føres ærlig i din Graff.

[14] Og glæd dig der ved, at din synd Her efter haver ingen fynd, Dig at bedrøve; hendes Magt Med Christo er i Graven lagt.

[15] Der hand blev lagt i Graven ned, Da tog hand dine synder med, Og der hand op aff døde stood, Retfærdighed dig efterlood.

[16] Hvad da om jeg aff Verden gaar, Med Pragt og Ære jeg opstaar, I Graven er, og bliver der, Ald Uselhed mig fulde her.

[17] Min Frelser med sin Hviledag Mig volder Hvile, Roe og Mag, Thi naar jeg lukker Øyne her, Staar Rolighed mig aaben der.

[18] Jeg venter mig her ingen Roo, Og vil der nogen dette troo, Dend beste Roo her vanke kand, Er slæb og Træl til Land og Vand.

[19] Naar jeg er sluppen vel her aff, Og kommen i min mørke Graff, Er min Ælende lukt og endt, Og jeg er til min hvile sendt.

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter*, 1939-74.

[20] Er det ey værdt at roses aff; Stoor helligdom er i min Graff? Thi Christus stood aff Graven før, Og Graven min hand helliggjør.

[21] Det lider nu med Tiden snart, At Engle-Røsten høres klart, Som glæder os, vi JEsu faar, Og med til Lammens Bryllup gaar.

Her Peder Olluvson.